

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 8 kwietnia 2019 r.

Pozycja 80

POSTANOWIENIE z dnia 17 stycznia 2019 r. Sygn. akt Ts 47/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.K. w sprawie zgodności:

art. 292 w związku z art. 172 oraz art. 285 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.) z art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 1 Protokołu nr 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175),

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 19 marca 2018 r. (data nadania) A.K. (dalej: skarżąca) zakwestionowała zgodność z Konstytucją art. 292 w związku z art. 172 oraz art. 285 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (ówcześnie: Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, ze zm.), zarzucając im niezgodność z art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, z art. 21 ust. 1, z art. 2 Konstytucji oraz z art. 1 Protokołu nr 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175, ze zm.).

Skarga konstytucyjna została sformułowana przez skarżącą w związku z następującą sprawą.

Skarżąca jest właścicielem nieruchomości o powierzchni 0.3245 ha, na której znajdują się urządzenia przesyłowe energii elektrycznej – napowietrzne linie elektroenergetyczne niskiego napięcia (0,4 kV) wraz z trzema słupami. W związku z tym wniosła do Sądu Rejonowego w C. o ustanowienie służebności przesyłu. Postanowieniem z 13 czerwca 2017 r. (sygn. akt [...]) sąd ten oddalił wniosek, uznając argumentację przedsiębiorstwa przesyłowego, że doszło do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Uznał również, że przedsiębiorstwo przesyłowe wykazało następstwo prawne po Skarbie Państwa, co uzasadnia dalsze nabycie służebności.

Postanowieniem z 19 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację skarżącą (sygn. akt [...]), podzielając w całości pogląd o nabyciu przez zasiedzenie służebności grunтовой odpowiadającej treści służebności przesyłu przez Skarb Państwa.

Skarżąca, uzasadniając skargę, wskazała, że przedmiotem wątpliwości konstytucyjnych nie jest treść przepisów, lecz ich określona wykładnia przyjęta w orzecznictwie. W ocenie skarżącej, ocena przez Trybunał Konstytucyjny treści normatywnych nadanych przepisom prawa jest dopuszczalna, gdyż określony sposób rozumienia przepisów utrwalił się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, albowiem po 8 kwietnia 2014 r. nie doszło do przerwania linii orzeczniczej (uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. akt III CZP 87/13). Powielona została ponadto argumentacja przedstawiona w pytaniu prawnym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 26 kwietnia 2013 r., a rozpatrzonym przez Trybunał Konstytucyjny pod sygn. P 28/13.

W zarządzeniu z 7 czerwca 2018 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 27 czerwca 2018 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał do uzupełnienia braków formalnych skargi przez podanie nr PESEL, nadesłanie oryginału pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej, a także do reprezentowania skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym wraz z kopiami oraz podanie informacji czy został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia.

Skarżąca nie uzupełniła powyższych braków formalnych w wyznaczonym terminie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

1. Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji przedmiotem skargi konstytucyjnej jest ustawa lub inny akt normatywny, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo o obowiązkach skarżącej określonych w Konstytucji. Na etapie wstępnej kontroli Trybunał Konstytucyjny bada, czy skarga spełnia przesłanki, o których mowa w przywołanym przepisie Konstytucji oraz wymagania wskazane w art. 44, art. 53 i art. 77 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK), a także, czy nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego rozpatrywana skarga konstytucyjna nie spełnia tych warunków.

2. Trybunał stwierdza, że skarga nie spełnia podstawowego warunku wskazanego w art. 44 w związku z art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK. Do skargi nie dołączono bowiem pełnomocnictwa szczególnego do jej sporządzenia i wniesienia, a także do reprezentowania skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

3. W świetle art. 61 ust. 3 u.o.t.p. TK, nieusunięcie w wyznaczonym terminie braków formalnych skargi konstytucyjnej skutkuje wydaniem postanowienia o odmowie nadania dalszego biegu skardze. Zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 7 czerwca 2018 r., wzywające do usunięcia w terminie 7 dni od daty jego doręczenia braków formalnych skargi konstytucyjnej, zostało doręczone skarżącej 27 czerwca 2018 r. Nie wniosła ona później żadnego pisma, nie nadesłała żadnego pełnomocnictwa szczególnego do sprawy ani nie uzupełniła pozostałych braków formalnych.

4. Z uwagi na powyższe, w związku z nieusunięciem braków formalnych skargi konstytucyjnej, Trybunał Konstytucyjny postanowił odmówić nadania jej dalszego biegu, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK w związku z art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżący przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.